

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 19-036

Appellant in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 87631 op de klacht van het Bestuur van de KNZB:

Datum : 5 april 2019

Sanctie : met ingang van 5 april 2019 niet deelnemen aan alle bindende waterpolo-wedstrijden voor de periode waarin zijn ploeg 13 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio en KNZB-teams.

Overweging : Elleboogstoot en opzettelijk letsel toebrengen aan tegenstander (wangedrag art. L6.1) en tenuitvoerlegging van een eerdere straf opgelegd in uitspraaknummer 86523.

Wedstrijd : De Rijn H1 – De Dolfijn H1.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 6 mei 2019. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, fungerend voorzitter, mr. J. Anema, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift en de aanvullende verklaring van scheidsrechter B. Ter zitting heeft de Commissie van Beroep appellant, mevrouw A., lid van de Waterpolocommissie van De Dolfijn, en medespeler van appellant en getuige S. gehoord.
3. Uit hetgeen de Commissie ter kennis is gekomen, blijkt dat appellant ten laste wordt gelegd dat hij na een beweging naar voren toe naar de bal gemaakt te hebben, zijn rechterhand tot vuist balde en opzettelijk zijn rechterarm naar achteren bewoog, waarbij hij zijn tegenstander met de elleboog naast diens oog raakte met een flinke bloeding tot gevolg. Appellant ontkent zich daaraan schuldig te hebben gemaakt en verklaart voor zover van belang:

“In het begin van de vierde periode onderschepte ik de bal vlakbij de doelpaal en op het moment dat ik weg wilde zwemmen om aan een aanval te beginnen (waarbij ik de bal in mijn linkerhand vast had), werd ik door Wit 7 aan mijn rechterarm vastgehouden. Ik heb mijn rechterarm teruggetrokken en kwam hierbij (in een reflex en absoluut niet bewust) tegen het gezicht aan van Wit 7. Kennelijk heeft ook Wit 7 in eerste aanleg niet gemerkt dat ik hem geraakt had want de wedstrijd ging door en pas later (toen ik allang de bal had afgespeeld naar mijn teamgenoot) Werd het spel door de SR stilgelegd en werd er een rode kaart voor mij “getrokken”.

Hieruit maak ik eigenlijk op dat de SR ook niet op eigen waarneming een rode kaart heeft getrokken en volgens mij wordt dit nogmaals onderstreept doordat de SR in het rapport aangeeft dat hij de situatie van de achterkant heeft waargenomen.

Na de wedstrijd

Na het eindsignaal ben ik vanuit de kleedkamer teruggekeerd naar het wedstrijdbad en heb mij – overigens samen met C. (Wit 7) – naar de scheidsrechter toegelopen om toelichting te geven aan de scheidsrechter. C. heeft ook aan de SR aangegeven dat hij inderdaad aan mijn arm heeft getrokken en dat ik in zijn ogen, ook geen schuld had aan het letsel bij zijn wenkbrauw.

Scheidsrechtersrapport

Ik vind het jammer en niet sportief dat de scheidsrechter niet in het rapport heeft opgenomen dat C. en ik samen met de SR in gesprek zijn geweest en C. bevestigd heeft dat hij mij wel degelijk heeft vastgehouden en ik losrukte hiervan toen ik zijn gericht raakte. Ik kan me

daarom ook absoluut niet vinden in de omschrijving van de waarneming van de scheidsrechter zoals deze in het tuchtrapport vermeld staat, namelijk elleboogstoot (een stoot is namelijk altijd een bewuste handeling) en het opzettelijk ietsel toebrengen aan tegenstander.”

Ter zitting licht appellant zijn zienswijze op het gebeurde toe. Zijn tegenstander lag midvoor en kreeg de bal aangespeeld. Appellant “viel terug”, pakte de bal en wilde wegzwemmen, maar werd op dat moment aan zijn rechterarm vastgepakt. Bij het terugtrekken van zijn rechterarm raakte hij zijn tegenstander licht. Getuige S. bevestigt dat de scheidsrechter appellant niet direct een UMV4 gaf, maar pas toen de keeper Van De Dolfijn met de bloedende tegenstander naar de kant zwom. In eerste instantie had de heer S. het idee dat de keeper van zijn team rood kreeg, toen hij iets tegen de scheidsrechter zei.

Scheidsrechter B. bevestigt aanvullend dat de situatie gebeurd is, zoals zijn collega scheidsrechter beschreven heeft in het Tuchtrapport. De heer B. schrijft dat hij de situatie van de voorkant gezien heeft, hij stond op 4 meter afstand. Er was volgens hem wel degelijk sprake van een opzettelijke elleboogstoot naar achter, een doelbewuste actie.

Mevrouw A., zelf ook scheidsrechter, vindt het bijzonder dat scheidsrechter H. niet direct, op zijn eerste waarneming, gefloten heeft, zoals hem is aangeleerd, en niet later zoals feitelijk gebeurde. Dat geldt overigens ook voor scheidsrechter B., afgaande op zijn aanvullende verklaring had hij ook direct moeten fluiten.

4. De Commissie van Beroep acht de door appellant geschetste gang van zaken op zich niet onvoorstelbaar, maar heeft geen bewijs verkregen op basis waarvan aan de waarneming en verklaringen van beide scheidsrechters zou moeten worden getwijfeld. Alle feiten en omstandigheden wegend acht de Commissie van Beroep een straf van 6 wedstrijden voor de elleboogbeweging van appellant passend.
5. Voor de door de Tuchtcommissie eveneens opgelegde tenuitvoerlegging van een eerdere straf met uitspraaknummer 86523 acht de Commissie van Beroep geen termen aanwezig, daar de uitspraakbrief van 14 december 2018 wel de overweging bevat “Gebrek aan eerbied (tegen scheidsrechter) en wangedrag jegens materialen”, maar geen sanctie, anders dan een kostenveroordeling, vermeldt. Nu achteraf sprake blijkt te zijn van een omissie zijdens de KNZB, kan die naar de mening van de Commissie van Beroep niet ten nadele strekken van appellant.

De uitspraak luidt derhalve

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 5 april 2019.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt appellant met ingang van 5 april 2019 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolo-wedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio en voor KNZB-teams.

Eventueel reeds als gevolg van de uitspraak van de Tuchtcommissie niet gespeelde wedstrijden dienen verrekend te worden.

- c) De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 30,15 in de kosten van het geding, waarvoor de vereniging De Dolfijn een factuur zal ontvangen.

Nieuwegein, 13 mei 2019

mr. F.W. Drost, fungerend voorzitter
mr. J. Anema, lid
mr. R.W. Brouwer, secretaris